

ZASTĘPCA SZEFA
KANCELARII SEJMU

Warszawa, dnia 16 marca 2020 r.

SPS-WP-173-53/20

Wzrost:
Nr: API
Oryginał: TBE
Udzielone: BBBK
SPV

Przewodniczący
Komisji Krajowej
NSZZ "Solidarność"
Pan Piotr Duda

Szanowny Panie Przewodniczący

Z upoważnienia Marszałek Sejmu, uprzejmie przekazuję – w trybie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz.U.2019.263 j.t. ze zm.) - rządowy projekt ustawy o kolejnym w 2021 r. dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów, z prośbą o przedstawienie opinii.

Z poważaniem

Dariusz Salamończyk

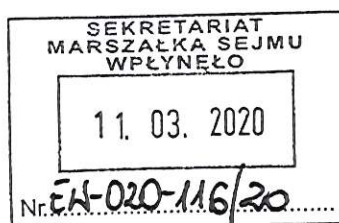
PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa /elektroniczny znacznik czasu/

DKPL.WK.10.2.18.2020.JS(25)

RM-10-18-20

UA4

Pani Elżbieta WITEK

Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi

projekt ustawy o kolejnym w 2021 r. dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

Z poważaniem,

Mateusz Morawiecki

Prezes Rady Ministrów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

wiepodlega

POLSKA
STULECIE ODZYSKANIA
NIEPODLEGŁOŚCI

U S T A W A

z dnia

**o kolejnym w 2021 r. dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów
i rencistów¹⁾**

Art. 1. Ustawa określa warunki nabywania prawa do kolejnego w 2021 r. dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego oraz zasady jego wypłaty, zwanego dalej „dodatkowym świadczeniem”.

Art. 2. Dodatkowe świadczenie przysługuje osobom, które w dniu 31 października 2021 r. mają prawo do:

- 1) świadczeń, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a i b ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 203 i 252),
- 2) świadczeń z ubezpieczenia emerytalno-rentowego, o których mowa w art. 18 pkt 1–4 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2020 r. poz. 174),
- 3) świadczeń, o których mowa w art. 12 i art. 16 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2018 r. poz. 276 oraz z 2019 r. poz. 752 i 2020),
- 4) świadczeń, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a–c ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 289, 730, 1635 i 1726),
- 5) świadczeń, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a–c ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby

1) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz ustawę z dnia 9 stycznia 2020 r. o dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów.

- Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 288, 730 i 1635),
- 6) emerytur i rent, o których mowa w art. 3 pkt 1–3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 53 i 252),
 - 7) rent, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 6–8 oraz art. 49, art. 50 i art. 52 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1205),
 - 8) rent, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 3 i 4 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o zaopatrzeniu z tytułu wypadków lub chorób zawodowych powstałych w szczególnych okolicznościach (Dz. U. z 2013 r. poz. 737 oraz z 2018 r. poz. 2245),
 - 9) renty socjalnej, o której mowa w ustawie z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1455, 1622, 1818 i 2473),
 - 10) świadczenia przedemerytalnego i zasiłku przedemerytalnego, o których mowa w ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2173 oraz z 2020 r. poz. 252),
 - 11) świadczenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o świadczeniu pieniężnym i uprawnieniach przysługujących cywilnym niewidomym ofiarom działań wojennych (Dz. U. poz. 1824, z 2010 r. poz. 1465, z 2011 r. poz. 696 oraz z 2019 r. poz. 752),
 - 12) okresowej emerytury kapitałowej, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 926),
 - 13) emerytury, o której mowa w art. 1 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1924),
 - 14) świadczenia, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 128),
 - 15) okresowej emerytury rolniczej, o której mowa w art. 15 ustawy z dnia 11 maja 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 637 oraz z 2017 r. poz. 38),
 - 16) rodzicielskiego świadczenia uzupełniającego, o którym mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 2019 r. o rodzicielskim świadczeniu uzupełniającym (Dz. U. poz. 303)
– zwanym dalej „osobami uprawnionymi”.

Art. 3. 1. W 2021 r. osobom uprawnionym przysługuje dodatkowe świadczenie w wysokości:

- 1) kwoty najniższej emerytury, o której mowa w art. 85 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 2 pkt 6, obowiązującej od dnia 1 marca 2021 r. – dla osób, których wysokość świadczenia, o którym mowa w art. 2, przed dokonaniem odliczeń, potrąceń i zmniejszeń, nie przekracza kwoty 2900 zł;
- 2) kwoty najniższej emerytury, o której mowa w art. 85 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 2 pkt 6, obowiązującej od dnia 1 marca 2021 r., pomniejszonej o kwotę różnicy pomiędzy kwotą wysokości świadczenia, o którym mowa w art. 2, przed dokonaniem odliczeń, potrąceń i zmniejszeń, a kwotą 2900 zł, nie więcej niż o kwotę najniższej emerytury – dla osób, których wysokość świadczenia, o którym mowa w art. 2, przed dokonaniem odliczeń, potrąceń i zmniejszeń, przekracza kwotę 2900 zł.

2. Dodatkowe świadczenie nie przysługuje osobom, którym prawo do świadczeń określonych w art. 2 zostało zawieszona na dzień 31 października 2021 r.

3. Prawo do dodatkowego świadczenia podlega ponownemu ustaleniu, jeżeli okaże się, że na dzień 31 października 2021 r. prawo do świadczenia, o którym mowa w art. 2, nie istniało, podlegało zawieszeniu lub przysługiwała wypłata tego świadczenia.

Art. 4. W razie zbiegu prawa do więcej niż jednego świadczenia, o którym mowa w art. 2, osobie uprawnionej przysługuje jedno dodatkowe świadczenie.

Art. 5. 1. Do renty rodzinnej, do której uprawniona jest więcej niż jedna osoba, przysługuje jedno dodatkowe świadczenie, które podlega proporcjonalnemu podziałowi na osoby uprawnione do renty rodzinnej.

2. Jeżeli do renty rodzinnej uprawniona jest więcej niż jedna osoba i przynajmniej jedna z nich uprawniona jest do renty socjalnej, dodatkowe świadczenie z tytułu renty rodzinnej podlega podziałowi stosownie do liczby osób uprawnionych do renty rodzinnej, z wyłączeniem osoby lub osób uprawnionych do renty socjalnej.

3. Osobie lub osobom wyłączonym z liczby osób uprawnionych do renty rodzinnej, o których mowa w ust. 2, przysługuje dodatkowe świadczenie z tytułu przysługującego prawa do renty socjalnej.

Art. 6. 1. Dodatkowe świadczenie wypłaca się osobie uprawnionej z urzędu, wraz ze świadczeniem, o którym mowa w art. 2.

2. Dodatkowe świadczenie, o którym mowa w ust. 1, wypłaca się w terminie wypłaty świadczeń, o których mowa w art. 2, przypadającym w listopadzie 2021 r., z wyjątkiem dodatkowego świadczenia przyznanego osobie uprawnionej do świadczeń, o których mowa w art. 2 pkt 10, które wypłaca się w terminie wypłaty świadczeń przypadającym w grudniu 2021 r., i art. 49 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 2 pkt 2, które wypłaca się w terminie wypłaty świadczeń przypadającym w styczniu 2022 r.

Art. 7. 1. Decyzje w sprawie dodatkowego świadczenia wydaje i świadczenie to wypłaca organ wypłacający świadczenie, o którym mowa w art. 2.

2. W razie zbiegu prawa do świadczeń, które są wypłacane przez dwa organy emerytalno-rentowe, decyzje w sprawie dodatkowego świadczenia wydaje i świadczenie to wypłaca Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

3. Decyzje w sprawie dodatkowego świadczenia, sporządzone z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, mogą zamiast podpisu zawierać nadruk imienia i nazwiska wraz ze stanowiskiem służbowym osoby upoważnionej do ich wydania.

4. Od decyzji organu wypłacającego przysługują środki odwoławcze przewidziane w przepisach, o których mowa w art. 2.

Art. 8. Kwoty dodatkowego świadczenia nie wlicza się do dochodu, o którym mowa:

- 1) art. 26 ust. 7e ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.²⁾);
- 2) art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2133);
- 3) art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1507, 1622, 1690, 1818 i 2473);
- 4) art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 31 lipca 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (Dz. U. poz. 1622 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 252).

Art. 9. Kwoty dodatkowego świadczenia nie wlicza się do przychodu, o którym mowa w art. 10 ust. 5 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1358, 1394, 1495, 1622, 1649, 1655, 1726, 1751, 1798, 1818, 1834, 1835, 1978, 2020, 2166, 2200 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 179, 183, 284 i 288.

Art. 10. Ustalając prawo do świadczeń rodzinnych, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 111), lub świadczeń z funduszu alimentacyjnego, o których mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 670, 730, 1802 i 1818), do dochodu członka rodziny, o którym mowa w tych ustawach, nie wlicza się wypłaconej członkowi rodziny kwoty dodatkowego świadczenia.

Art. 11. Z kwoty dodatkowego świadczenia nie dokonuje się potrąceń i egzekucji.

Art. 12. 1. Dla celów podatku dochodowego od osób fizycznych dodatkowe świadczenie stanowi świadczenie, o którym mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych.

2. Do kwoty dodatkowego świadczenia stosuje się odpowiednio art. 66 ust. 1 pkt 16, art. 81 ust. 8 pkt 2 i art. 85 ust. 9–11 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1373, z późn. zm.³⁾).

Art. 13. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się przepisy:

- 1) ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników;
- 2) ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, z wyjątkiem art. 46 tej ustawy;
- 3) ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, z wyjątkiem art. 47 tej ustawy;
- 4) ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z wyjątkiem art. 136 tej ustawy.

Art. 14. 1. Dodatkowe świadczenie oraz koszty jego obsługi wypłacane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych i Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego są finansowane ze środków Funduszu Solidarnościowego, o którym mowa w ustawie z dnia 23 października

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1394, 1590, 1694, 1726, 1818, 1905, 2020 i 2473.

2018 r. o Funduszu Solidarnościowym (Dz. U. poz. 2192, z 2019 r. poz. 1622, 1696 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 321).

2. Koszty obsługi, o których mowa w ust. 1, wynoszą 0,5% kwoty przeznaczonej na wypłatę dodatkowego świadczenia.

Art. 15. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 2357 oraz z 2020 r. poz. 284, 288 i 321) art. 54a otrzymuje brzmienie:

„Art. 54a. Środki pieniężne znajdujące się na rachunkach oszczędnościowych, rachunkach oszczędnościowo-rozliczeniowych oraz na rachunkach terminowych lokat oszczędnościowych pochodzące ze świadczeń, dodatków i zasiłków, o których mowa w art. 833 § 6 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, oraz świadczeń, dodatków i innych kwot, o których mowa w art. 31 ust. 1, art. 80 ust. 1 i 1a, art. 81, art. 83 ust. 1 i 4, art. 84 pkt 2 i 3 i art. 140 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1111, 924 i 1818), oraz środków finansowych na utrzymanie lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego, o których mowa w art. 83 ust. 2 i art. 84 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, w części przysługującej na umieszczone w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka dzieci i osoby, które osiągnęły pełnoletność, przebywając w pieczy zastępczej, oraz świadczenia uzupełniającego, o którym mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 31 lipca 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (Dz. U. poz. 1622 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 252), dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 1 ustawy z dnia 9 stycznia 2020 r. o dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów (Dz. U. poz. 321) oraz kolejnego w 2021 r. dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 1 ustawy z dnia ... o kolejnym w 2021 r. dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów (Dz. U. poz. ...), są wolne od zajęcia na podstawie sądowego lub administracyjnego tytułu wykonawczego.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266 i 321) w art. 59 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) nieoprocentowaną pożyczkę na realizację dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego dla emerytów i rencistów oraz kosztów obsługi wypłaty tego

świadczenia, o których mowa w odrębnych przepisach, oraz jednorazowego świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 4 kwietnia 2019 r. o jednorazowym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów w 2019 r. (Dz. U. poz. 743).”;

2) po ust. 2a dodaje się ust. 2aa w brzmieniu:

„2aa. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może zarządzić wykorzystanie środków FRD na cel, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, określając termin i sposób zwrotu pożyczki, mając na względzie konieczność zapewnienia wypłaty świadczeń finansowanych z Funduszu Solidarnościowego.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2412 oraz z 2020 r. poz. 288 i 321) w art. 28 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Środki pieniężne znajdujące się na rachunku, o którym mowa w ust. 1, pochodzące ze świadczeń, dodatków i zasiłków, o których mowa w art. 833 § 6 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, oraz świadczeń, dodatków i innych kwot, o których mowa w art. 31 ust. 1, art. 80 ust. 1 i 1a, art. 81, art. 83 ust. 1 i 4, art. 84 pkt 2 i 3 i art. 140 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1111, 924 i 1818), oraz środków finansowych na utrzymanie lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego, o których mowa w art. 83 ust. 2 i art. 84 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, w części przysługującej na umieszczone w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka dzieci i osoby, które osiągnęły pełnoletność, przebywając w pieczy zastępczej, oraz świadczenia uzupełniającego, o którym mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 31 lipca 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (Dz. U. poz. 1622 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 252), dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 1 ustawy z dnia 9 stycznia 2020 r. o dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów (Dz. U. poz. 321) oraz kolejnego w 2021 r. dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 1 ustawy z dnia ... o kolejnym w 2021 r. dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów (Dz. U. poz. ...), są wolne od zajęcia na podstawie sądowego lub administracyjnego tytułu wykonawczego.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 9 stycznia 2020 r. o dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów (Dz. U. poz. 321) w art. 2 w ust. 1 w pkt 5 i w art. 13 w pkt 3 po wyrazach „Straży Granicznej,” dodaje się wyrazy „Straży Marszałkowskiej,”.

Art. 19. Ustawa wchodzi w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Podczas expose Prezesa Rady Ministrów, które odbyło się w Sejmie RP w dniu 19 listopada 2019 r., Prezes RM zapowiedział dodatkową pomoc dla emerytów i rencistów. Od 2020 r. Rząd będzie kontynuował wypłatę 13. emerytury, natomiast w 2021 r. planuje także wypłatę 14. emerytury.

W 2019 r. emeryci i renciści, zgodnie z ustawą z dnia 4 kwietnia 2019 r. o jednorazowym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów w 2019 r. (Dz. U. poz. 743), otrzymali jednorazowe świadczenie pieniężne w kwocie 1100 zł brutto. Wypłacono je każdemu emerytowi i renciście, ponieważ nie miało ono charakteru świadczeń socjalnych z pomocy społecznej, które są uzależnione od wysokości kwoty przychodu przypadającej na osobę w rodzinie. Świadczenie to, nazywane potocznie „trzynastą emeryturą” lub „emeryturą plus”, stanowiło wsparcie finansowe szczególnie znaczące dla osób pobierających niskie świadczenia emerytalno-rentowe.

Należy wspomnieć, że w wyniku podjętych w 2017 r. działań dla ok. 1,11 miliona najuboższych świadczeniobiorców spełniających warunki stażowe najniższa emerytura, renta z tytułu całkowitej niezdolności do pracy i renta rodzinna wzrosły o 13,3%, renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy o 10,8%, a renta socjalna o 13,3%. W tym samym roku, w ramach waloryzacji świadczeń, emerytury zostały podwyższone w stopniu większym, niż gdyby przeprowadzono waloryzację na dotychczas obowiązujących zasadach.

W 2018 r. wskaźnik waloryzacji ukształtował się na poziomie 102,98%, co oznaczało najwyższy wzrost świadczeń w okresie ostatnich pięciu lat. Od dnia 1 czerwca 2018 r. wzrosła także wysokość renty socjalnej do 100% kwoty najniższej renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

Od dnia 1 marca 2019 r. świadczenia emerytalno-rentowe wzrosły o ustawowy wskaźnik waloryzacji (102,86%), jednak nie mniej niż o 70 zł. Zastosowanie w 2019 r. zasad waloryzacji procentowo-kwotowej zapewniło nie tylko ochronę realnej wartości wszystkich wypłacanych świadczeń emerytalno-rentowych, lecz wyszło naprzeciw oczekiwaniom wyższych podwyżek wyrażanym przez większość emerytów i rencistów. Oznacza to też, że najniższe emerytury od 2016 r. wzrosły o ok. 25%.

W 2020 r. zgodnie z ustawą z dnia 9 stycznia 2020 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 252) nastąpi modyfikacja obecnie obowiązujących zasad waloryzacji, polegająca na:

- podwyższeniu najniższych świadczeń odpowiednio do:
 - 1200 zł w przypadku najniższej emerytury, renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, renty rodzinnej i renty socjalnej,
 - 900 zł w przypadku najniższej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy,
- zastosowaniu ustawowego wskaźnika waloryzacji, przy zapewnieniu minimalnej gwarantowanej podwyżki świadczenia na poziomie 70 zł.

W 2020 r. wskaźnik waloryzacji wynosi 103,56%.

Tym samym świadczenia emerytalno-rentowe zostaną podwyższone w wyniku waloryzacji przeprowadzonej w marcu 2020 r. o 3,56%, nie mniej jednak niż o 70 zł.

Dodatkowo w 2020 r., zgodnie z ustawą z dnia 9 stycznia 2020 r. o dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów (Dz. U. poz. 321), wprowadzona zostanie coroczna wypłata dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego dla wszystkich emerytów i rencistów w wysokości najniższej emerytury, obowiązującej od dnia 1 marca roku, w którym wypłacane jest dodatkowe roczne świadczenie pieniężne.

Przedkładany projekt ustawy dotyczy wypłaty w IV kwartale 2021 r. kolejnego dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego dla emerytów i rencistów (obok dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego, które będzie wypłacane w II kwartale 2021 r., zgodnie z ww. ustawą z dnia 9 stycznia 2020 r. o dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów).

Projektowane rozwiązanie wyjdzie naprzeciw oczekiwaniom większości emerytów i rencistów, stanowiąc wsparcie finansowe, szczególnie znaczące dla osób pobierających niskie świadczenia emerytalno-rentowe.

Rozwiązanie to będzie zastosowane do emerytur i rent w systemie powszechnym, do emerytur i rent rolników, służb mundurowych, emerytur pomostowych, świadczeń i zasiłków przedemerytalnych, rent socjalnych, nauczycielskich świadczeń kompensacyjnych, rodzicielskich świadczeń uzupełniających oraz rent inwalidów wojennych i wojskowych (art. 2 projektowanej ustawy).

W 2021 r. osobom uprawnionym przysługiwać będzie kolejne dodatkowe roczne świadczenie pieniężne w wysokości:

- kwoty najniższej emerytury, obowiązującej od dnia 1 marca 2021 r. – dla osób, których wysokość świadczenia podstawowego, przed dokonaniem odliczeń, potrąceń i zmniejszeń, nie przekracza kwoty 2900 zł¹⁾,
- kwoty najniższej emerytury, obowiązującej od dnia 1 marca 2021 r., pomniejszonej o kwotę różnicy pomiędzy kwotą wysokości świadczenia podstawowego, przed dokonaniem odliczeń, potrąceń i zmniejszeń, a kwotą 2900 zł, nie więcej niż o kwotę najniższej emerytury – dla osób, których wysokość świadczenia podstawowego, przed dokonaniem odliczeń, potrąceń i zmniejszeń, przekracza kwotę 2900 zł (art. 3 ust. 1 projektowanej ustawy).

Kolejne dodatkowe roczne świadczenie pieniężne nie będzie przysługiwać osobom, którym prawo do świadczeń zostało zawieszona na dzień 31 października 2021 r. Prawo do kolejnego dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego będzie podlegać ponownemu ustaleniu, jeśli okaże się, że prawo do świadczenia np. emerytury lub renty nie istniało (np. ze względu na przedłożenie nieprawdziwych dokumentów), podlegało zawieszeniu (np. ze względu na przekroczenie maksymalnego limitu dochodu, rzutującego na wypłatę np. renty) lub przysługiwała wypłata świadczenia (np. sprawa zakończona wyrokiem sądu, przyznającego prawo do emerytury lub renty albo świadczenie to zostało na wniosek emeryta lub rencisty zawieszona, ale nie było do tego uzasadnienia) – art. 3 ust. 2 i 3 projektowanej ustawy. Wówczas, po podjęciu informacji o zaistniałych faktach, kolejne dodatkowe roczne świadczenie pieniężne zostanie przyznane lub zostanie ono uznane za nienależnie pobrane, przy zastosowaniu przepisów ustaw wymienionych w art. 13 projektowanej ustawy.

Przedmiotowy projekt ustawy nie obejmuje sędziów przechodzących lub przeniesionych w stan spoczynku²⁾ oraz prokuratorów w stanie spoczynku³⁾, ponieważ nie mają oni statusu emeryta lub rencisty. Przejście w stan spoczynku nie zmienia charakteru

¹⁾ Kwota 2900 zł brutto odpowiada ok. 120% wysokości średniej emerytury. Przeciętna emerytura wypłacana przez ZUS w okresie 10 miesięcy 2019 r. wynosi ok. 2348 zł. Prognozowana wysokość tej emerytury w 2021 r., po uwzględnieniu dwóch waloryzacji (w 2020 r. i 2021 r. – prognoza) wyniesie ok. 2910 zł.

²⁾ Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 52, z późn. zm.).

³⁾ Ustawa z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2019 r. poz. 740, z późn. zm.).

prawnego uposażenia pobieranego w okresie czynnej służby. Jest to świadczenie związane ze statusem sędziego lub prokuratora, mające charakter dożywotni.

W razie zbiegu prawa do więcej niż jednego świadczenia osobie uprawnionej przysługiwać będzie jedno kolejne dodatkowe roczne świadczenie pieniężne (art. 4 projektowanej ustawy).

Jedno kolejne dodatkowe roczne świadczenie pieniężne przysługiwać będzie również do renty rodzinnej, do której uprawniona jest więcej niż jedna osoba. Świadczenie to będzie podlegać proporcjonalnemu podziałowi na osoby uprawnione do renty rodzinnej. W przypadku gdy do renty rodzinnej uprawniona jest więcej niż jedna osoba i przynajmniej jedna z nich uprawniona jest do renty socjalnej, kolejne dodatkowe roczne świadczenie pieniężne z tytułu renty rodzinnej podlegać będzie podziałowi stosownie do liczby osób uprawnionych do renty rodzinnej, z wyłączeniem osoby lub osób uprawnionych do renty socjalnej. Osobie lub osobom wyłączonym z liczby osób uprawnionych do renty rodzinnej przysługiwać będzie kolejne dodatkowe roczne świadczenie pieniężne z tytułu przysługującego prawa do renty socjalnej (art. 5 projektowanej ustawy).

Proponuje się, aby kolejne dodatkowe roczne świadczenia pieniężne zostały wypłacone z urzędu wraz ze świadczeniem w terminie wypłaty świadczeń przypadającym w listopadzie 2021 r., z wyjątkiem przewidzianym do wypłaty w grudniu 2021 r. i styczniu 2022 r. (art. 6 projektowanej ustawy).

Decyzje w sprawie kolejnego dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego będą wydawać i świadczenie to wypłacać będą właściwe organy emerytalno-rentowe (art. 7 ust. 1 projektowanej ustawy). W razie zbiegu prawa do świadczeń, które są wypłacane przez dwa organy, decyzje wydaje i kolejne dodatkowe roczne świadczenie pieniężne wypłaca Zakład Ubezpieczeń Społecznych (art. 7 ust. 2 projektowanej ustawy).

Kwota kolejnego dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego nie będzie się wliczała do dochodu, o którym mowa w art. 26 ust. 7e ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.), art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2133), art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1507, z późn. zm.) oraz art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 31 lipca 2019 r.

o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (Dz. U. poz. 1622, z późn. zm.) – art. 8 projektowanej ustawy.

Kwota kolejnego dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego nie będzie się wliczała do przychodu, o którym mowa w art. 10 ust. 5 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1455, z późn. zm.) – art. 9 projektowanej ustawy.

Również ustalając prawo do świadczeń rodzinnych, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 111), lub świadczeń z funduszu alimentacyjnego, o których mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 670, z późn. zm.), do dochodu członka rodziny nie wlicza się wypłaconej temu członkowi kwoty kolejnego dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego (art. 10 projektowanej ustawy).

Tak więc kwota kolejnego dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego nie będzie miała wpływu na uprawnienia osób ubiegających się o świadczenia, dodatki, zasiłki, pomoc lub wsparcie (np. ulga rehabilitacyjna) wymienione w powyżej powołanych ustawach.

Z kwoty kolejnego dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego nie dokonuje się potrąceń i egzekucji (art. 11 projektowanej ustawy). Dodatkowo projekt zakłada zmianę w tym zakresie w przepisie art. 54a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 2357, z późn. zm.) oraz art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2412, z późn. zm.) – art. 15 i art. 17 projektowanej ustawy.

W art. 16 projektowanej ustawy proponuje się zmianę trybu udzielania pożyczek z Funduszu Rezerwy Demograficznej (FRD).

Dla zapewnienia bezpieczeństwa prawnego zasadne jest dostosowanie zasad udzielania pożyczek z FRD na finansowanie tzw. 13 emerytury do rozwiązania obowiązującego w pozostałych przypadkach wykorzystania środków z FRD. Wszystkie pożyczki z FRD powinny być udzielane na tych samych zasadach. Podstawą udzielenia pożyczki, podobnie jak w innych przypadkach przewidzianych w ustawie, powinno być rozporządzenie Rady Ministrów. Zgodnie z obecnie obowiązującym art. 59 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266, z późn. zm.) ustawodawca pozwala na wykorzystanie środków FRD

na uzupełnienie wynikającego z przyczyn demograficznych niedoboru funduszu emerytalnego oraz na zapewnienie płynności finansowej FUS. Zgoda na wykorzystanie środków z FRD w tych przypadkach musi przyjąć postać rozporządzenia Rady Ministrów (art. 59 ust. 2 i 2a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych).

W sprawach nieuregulowanych w przedmiotowym projekcie ustawy stosuje się przepisy ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2020 r. poz. 174), ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 289, z późn. zm.), ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 288, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 53, z późn. zm.) – art. 13 projektowanej ustawy.

Przedmiotowy projekt ustawy wprowadza również legislacyjną zmianę tytułu ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 288, z późn. zm.) w ustawie z dnia 9 stycznia 2020 r. o dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów – art. 18 projektowanej ustawy.

Proponuje się, aby ustawa weszła w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia (art. 19 projektowanej ustawy).

Kolejne dodatkowe roczne świadczenie pieniężne w 2021 r. zostałyby wypłacone dla ok. 9,1 mln świadczeniobiorców (ok. 93,7% ogółu), w tym ok. 7,9 mln świadczeniobiorców otrzyma wypłatę w pełnej wysokości (w kwocie najniższej emerytury), a ok. 1,2 mln świadczeniobiorców w wysokości niższej, ze względu na wysokość otrzymywanego świadczenia powyżej 2900 zł miesięcznie.

Koszt wypłaty kolejnego dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego w 2021 r. to kwota ok. 10,6 mld zł.

Koszty obsługi kolejnego dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego prognozuje się na poziomie 0,5% kwoty przeznaczonej na wypłatę tego świadczenia.

Kolejne dodatkowe roczne świadczenie pieniężne oraz koszty jego obsługi wypłacane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych i Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego są finansowane ze środków Funduszu Solidarnościowego, natomiast kolejne dodatkowe roczne świadczenie pieniężne oraz koszty jego obsługi wypłacane przez Zakłady Emerytalne finansowane są z odrębnych części budżetowych pozostających w dyspozycji właściwych ministrów.

W ocenie projektodawców przedmiot projektowanej regulacji nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie podlega obowiązkowi przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i w związku z tym nie podlega notyfikacji.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o kolejnym w 2021 r. dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Stanisław Szwed, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Departament Ubezpieczeń Społecznych tel. 22 6611738</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>Źródło Expose Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Nr w Wykazie prac UA4</p>
--	--

ODDZIAŁKOWY REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zapewnienie dodatkowego, elementarnego wsparcia dla emerytów i rencistów – w formie wypłaty kolejnego w 2021 r. dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego – zgodnie z expose Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 listopada 2019 r.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Przedkładany projekt ustawy dotyczy wypłaty w listopadzie 2021 r. kolejnego dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego dla emerytów i rencistów (obok dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego, które będzie wypłacane w II kwartale 2021 r., zgodnie z ustawą z dnia 9 stycznia 2020 r. o dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów (Dz. U. poz. 321)).

Rozwiązanie to wyjdzie naprzeciw oczekiwaniom większości emerytów i rencistów, stanowiąc wsparcie finansowe, szczególnie znaczące dla osób pobierających niskie świadczenia emerytalno-rentowe.

Proponowane rozwiązanie będzie zastosowane do emerytur i rent w systemie powszechnym, do emerytur i rent rolników, służb mundurowych, emerytur pomostowych, świadczeń i zasiłków przedemerytalnych, rent socjalnych, nauczycielskich świadczeń kompensacyjnych, rodzicielskich świadczeń uzupełniających oraz rent inwalidów wojennych i wojskowych.

W 2021 r. osobom uprawnionym przysługiwać będzie kolejne dodatkowe roczne świadczenie pieniężne w wysokości:

- kwoty najniższej emerytury, obowiązującej od dnia 1 marca 2021 r. – dla osób, których wysokość świadczenia podstawowego, przed dokonaniem odliczeń, potrąceń i zmniejszeń, nie przekracza kwoty 2900 zł,
- kwoty najniższej emerytury, obowiązującej od dnia 1 marca 2021 r., pomniejszonej o kwotę różnicy pomiędzy kwotą wysokości świadczenia podstawowego, przed dokonaniem odliczeń, potrąceń i zmniejszeń, a kwotą 2900 zł, nie więcej niż o kwotę najniższej emerytury – dla osób, których wysokość świadczenia podstawowego, przed dokonaniem odliczeń, potrąceń i zmniejszeń, przekracza kwotę 2900 zł.

Kolejne dodatkowe roczne świadczenie pieniężne nie będzie przysługiwać osobom, którym prawo do świadczeń zostało zawieszona na dzień 31 października 2021 r. Prawo do kolejnego dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego będzie podlegać ponownemu ustaleniu, jeśli okaże się, że prawo do świadczenia np. emerytury lub renty nie istniało (np. ze względu na przedłożenie nieprawdziwych dokumentów), podlegało zawieszeniu (np. ze względu na przekroczenie maksymalnego limitu dochodu, rzutującego na wypłatę np. renty) lub przysługiwała wypłata świadczenia (np. sprawa zakończona wyrokiem sądu, przyznającego prawo do emerytury lub renty albo świadczenie to zostało na wniosek emeryta lub rencisty zawieszona, ale nie było do tego uzasadnienia). Wówczas, po podjęciu informacji o zaistniałych faktach, kolejne dodatkowe roczne świadczenie pieniężne zostanie przyznane lub zostanie ono uznane za nienależnie pobrane.

W razie zbiegu prawa do więcej niż jednego świadczenia osobie uprawnionej przysługiwać będzie jedno kolejne dodatkowe roczne świadczenie pieniężne. Jedno kolejne dodatkowe roczne świadczenie pieniężne przysługiwać będzie również do renty rodzinnej, do której uprawniona jest więcej niż jedna osoba. Świadczenie to będzie podlegać proporcjonalnemu podziałowi na osoby uprawnione do renty rodzinnej. W przypadku gdy do renty rodzinnej uprawniona jest więcej niż jedna osoba i przynajmniej jedna z nich uprawniona jest do renty socjalnej, kolejne dodatkowe roczne świadczenie pieniężne z tytułu renty rodzinnej podlegać będzie podziałowi stosownie do liczby osób uprawnionych do renty rodzinnej, z wyłączeniem osoby lub osób uprawnionych do renty socjalnej. Osobie lub osobom wyłączonym z liczby osób uprawnionych do renty rodzinnej przysługiwać będzie kolejne dodatkowe roczne świadczenie pieniężne z tytułu przysługującego prawa do renty socjalnej.

Proponuje się, aby kolejne dodatkowe roczne świadczenia pieniężne zostały wypłacone z urzędu wraz ze świadczeniem w terminie wypłaty świadczeń przypadającym w listopadzie 2021 r., z wyjątkiem przewidzianym do wypłaty w grudniu 2021 r. i styczniu 2022 r. Decyzje w sprawie kolejnego dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego będą wydawać i świadczenie to wypłacać będą właściwe organy emerytalno-rentowe. W razie zbiegu prawa do świadczeń, które są

wypłacane przez dwa organy, decyzje wydaje i kolejne dodatkowe roczne świadczenie pieniężne wypłaca Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Kwota kolejnego dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego nie będzie się wliczała do dochodu, o którym mowa w art. 26 ust. 7e ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.), art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2133), art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1507, z późn. zm.) oraz art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 31 lipca 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (Dz. U. poz. 1622, z późn. zm.). Kwota kolejnego dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego nie będzie się wliczała do przychodu, o którym mowa w art. 10 ust. 5 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1455, z późn. zm.). Również ustalając prawo do świadczeń rodzinnych, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 111), lub świadczeń z funduszu alimentacyjnego, o których mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 670, z późn. zm.), do dochodu członka rodziny nie wlicza się wypłaconej temu członkowi kwoty kolejnego dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego.

Tak więc kwota kolejnego dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego nie będzie miała wpływu na uprawnienia osób ubiegających się o świadczenia, dodatki, zasiłki, pomoc lub wsparcie (np. ulga rehabilitacyjna) wymienione w powyżej powołanych ustawach.

Z kwoty kolejnego dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego nie dokonuje się potrąceń i egzekucji. Dodatkowo projekt zakłada zmianę w tym zakresie w przepisie art. 54a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 2357, z późn. zm.) oraz art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2412, z późn. zm.).

Przedmiotowy projekt ustawy wprowadza również legislacyjną zmianę tytułu ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 288, z późn. zm.) w ustawie z dnia 9 stycznia 2020 r. o dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów.

W projektowanej ustawie proponuje się zmianę trybu udzielania pożyczek z Funduszu Rezerwy Demograficznej (FRD).

W sprawach nieuregulowanych w przedmiotowym projekcie ustawy stosuje się przepisy ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2020 r. poz. 174), ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 289, z późn. zm.), ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin oraz ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 53, z późn. zm.).

Brak jest możliwości osiągnięcia przedmiotowego celu ustawy za pomocą innych środków niż wydanie projektowanej ustawy.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Świadczeniobiorcy pobierający emerytury i renty, świadczenia i zasiłki przedemerytalne, renty socjalne oraz rodzicielskie świadczenia uzupełniające przed dniem 1 listopada 2021 r. w wysokości brutto bez dodatków uprawniającej do dodatkowego świadczenia pieniężnego	7,3 mln – emeryci i renciści pobierający świadczenia z ZUS, 85,9 tys. – zasiłki i świadczenia przedemerytalne, 284,6 tys. – renty socjalne, 1148 tys. – emerytury i renty z KRUS, 260 tys. – emerytury i renty z zaopatrzenia emerytalnego tzw. służb mundurowych,	ZUS, KRUS, GUS	Wypłata kolejnego dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego

	19 tys. – rodzicielskie świadczenia uzupełniające		
Fundusz Solidarnościowy	1		Finansowanie kolejnego dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego
Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, organy emerytalne służb mundurowych			Wypłata kolejnego dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy został rozpatrzony przez Radę Ministrów w trybie odrębnym.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny bieżące)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mld zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0,0	2,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	2,0
budżet państwa	0,0	0,5	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,5
JST	0,0	0,5	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,5
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,0	1,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	1,0
- NFZ	0,0	1,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	1,0
Wydatki ogółem	0,0	10,6	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	10,6
budżet państwa	0,0	0,2	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,2
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,0	10,4	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	10,4
- Fundusz Solidarnościowy	0,0	10,4	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	10,4
Saldo ogółem	0,0	-8,6	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	-8,6
budżet państwa	0,0	0,3	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,3
JST	0,0	0,5	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,5
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,0	-9,4	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	-9,4
- NFZ	0,0	1,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	1,0
- Fundusz Solidarnościowy	0,0	-10,4	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	-10,4

Źródła finansowania

Dodatkowe roczne świadczenie pieniężne zostanie sfinansowane ze środków Funduszu Solidarnościowego oraz z budżetu państwa.

Szacunków dokonano przy założeniu wzrostu najniższej emerytury w 2020 r. z 1100 zł do 1200 zł oraz wskaźnika waloryzacji świadczeń w 2021 r. wynikających z założeń makroekonomicznych Wytocznych – aktualizacja październik 2019 r.

Koszty obsługi dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego prognozuje się na poziomie 0,5% kwoty przeznaczonej na wypłatę tego świadczenia.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Szacunków skutków finansowych dokonano na podstawie liczby świadczeń i ich struktury według wysokości uzyskanych z ZUS, KRUS, MON, MSWiA oraz MS.
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, a także wpływ na sytuację osób niepełnosprawnych i starszych.

Skutki

Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mld zł, ceny bieżące)	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	8,6	0	0	0	0	0	0	0	0	0	8,6
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												
Niemierzalne													

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Powyższa zmiana nie będzie oddziaływać na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców.

Projekt ustawy nie będzie miał wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Powyższa zmiana będzie miała wpływ na sytuację emerytów i rencistów, w tym osób niepełnosprawnych i starszych. Spowoduje poprawę ich sytuacji, w szczególności sytuacji osób najuboższych.

Przyznanie kolejnego dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego zapewni emerytom i rencistom realną pomoc, w szczególności tym, którzy pobierają najniższe świadczenia.

Propozycja ta wychodzi naprzeciw oczekiwaniom tej grupy społecznej. W ujęciu relatywnym w największym stopniu beneficjentami zmiany będą najubożsi emeryci i renciści.

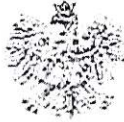
Administratorem danych, zgodnie z ustawą z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266, z późn. zm.), jest ZUS, który ustawowo odpowiada za bezpieczeństwo i kompletność danych na kontach ubezpieczonych i płatników składek. Operacje przetwarzania danych wynikają wprost z przepisów tej ustawy i są proporcjonalne i niezbędne. Brak zmian dotyczących ww. ryzyka w stosunku do obecnego stanu prawnego. Brak zmian w projektowanej ustawie w zakresie przetwarzania danych w stosunku do obecnego stanu prawnego.

Natomiast administratorem danych dotyczących rolniczych świadczeń emerytalno-rentowych jest Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, zgodnie z ustawą z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
9. Wpływ na rynek pracy	
Projektowane regulacje nie mają wpływu na sytuację na rynku pracy.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe
	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na ww. obszary.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Przewiduje się, że ustawa wejdzie w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	

Warszawa 11 marca 2020 r.

MINISTER DO SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ

Konrad Szymański

Sygn. KPDPUE.920.3.2020.MM(1)
dot.: RM-10-18-20 tekst ostateczny

Pan Łukasz Schreiber
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o kolejnym w 2021 r. dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Minister do Spraw Unii Europejskiej

Do wiadomości:

Pani Marlena Małąg
Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej